

Nr 18.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1936 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion angående delaktighet i statens pensionsanstalt för vissa sjukstuguläkare.

I en inom andra kammaren väckt, till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisad motion nr 332 har herr *Gustafson* i Kasenberg jämte tre av kammarens övriga ledamöter yrkat, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa »dels om sådan ändring av reglementet för statens pensionsanstalt, att innehavare av läkarebefattning vid sjukstuga med mera än 30 vårdplatser må vinna anslutning till anstalten; dels ock att läkaren vid sjukstugan i Bäckefors, med. lic. Per Åke Nettelblad, oavsett huruvida nämnda sjukstuguläkare i allmänhet kunna medgivas sådan anslutning, måtte beredas möjlighet att snarast vinna inträde i anstalten.»

Beträffande motiveringen för yrkandet får utskottet hänvisa till motionen jämte vid densamma fogade bilagor.

Enligt § 60 mom. 1 a) gällande reglemente för statens pensionsanstalt tillkommer pensionsrätt i anstalten av Konungen efter utgången av år 1926 utnämnd ordinarie lasarettsläkare vid länslasarett eller på likartat sätt anordnad sjukvårdsinrättning, vilken äges och helt eller delvis underhålles av landsting eller stad, som ej deltagit i landsting, och *vilken icke är att hänföra till sjukstuga.*

I 6 § lagen den 22 juni 1928 om vissa av landsting eller kommun drivna sjukhus (nr 302) stadgas, att sjukstuga ej må vara försedd med mer än trettio vårdplatser; dock att med medicinalstyrelsens medgivande ytterligare intill tjugu vårdplatser må inrättas. Sjukstuguläkare vid dylik större sjukstuga tillsättes jämlikt 46 § 1 mom. sjukhusstadgan den 22 juni 1928 (nr 303) av Konungen.

Sjukstugor av ifrågavarande större storleksordning finnas, enligt vad medicinalstyrelsen upplyst, för närvarande på fem platser i landet, nämligen i Bäckefors, Arvika, Kristinehamn, Lindesberg och Domnarvet. Av läkarna vid dessa sjukstugor äro de i Bäckefors, Lindesberg och Domnarvet utnämnda av Konungen. De två övriga tillträdde sina nuvarande befattningar före utfärdandet av 1928 års sjukhusstadga, varför de icke blivit utnämnda i ovan angivna ordning.

I skrivelse till medicinalstyrelsen den 25 oktober 1930 framhöll *Älvsborgs läns landsting*, att statens pensionsanstalt, på därom framställd förfrågan, meddelat, att läkaren vid sjukstugan i Bäckefors icke med hänsyn till be-

stämmelserna i § 60 mom. 1 a) av anstaltens reglemente kunde beredas inträde i anstalten. Under förmälan att landstinget hade tillfälle att bereda ifrågavarande läkare inträde i landstingets pensionskassa, anhöll landstinget att, innan så skedde, erhålla medicinalstyrelsens meddelande, huruvida några åtgärder vore att förvänta från styrelsens sida i och för åstadkommande av förändring i ovannämnda reglementsbestämmelser.

Sedan medicinalstyrelsen, som fann en dylik ändring av reglementet lämplig, tillrätt landstinget att hos Kungl. Maj:t göra framställning i ämnet, hemställde landstingets förvaltningsutskott i skrivelse den 27 december 1930, att Kungl. Maj:t ville vidtaga ändring i statens pensionsanstalts reglemente i syfte att bereda sådan sjukstuguläkare, som hade nämnda befattning till huvudsyssla, anslutning till anstalten.

I avgivet utlåtande i ärendet den 20 mars 1931 framhöll *statens pensionsanstalt*, bland annat, att vissa skäl syntes tala för att medgiva av Konungen utnämnd läkare vid sjukstuga enahanda pensionsrätt, som tillkomme lasarettsläkare. Pensionsrätten syntes böra anordnas i väsentlig överensstämmelse med vad gällde för lasarettsläkare. För sistnämnda läkare gällande pensionsunderlag — 6,000 kronor — pensions- och tjänsteålder, bestämmelser angående kvarstående i tjänst efter pensionsålderns uppnående samt pensionsavgifter syntes böra bliva gällande jämväl för sjukstuguläkare.

I anslutning till det anförda framlade anstalten i samma skrivelse förslag till erforderliga ändringar i anstaltens reglemente.

Medicinalstyrelsen uttalade i yttrande den 30 april 1931, att styrelsen, som funne starka skäl föreligga för beredande av pensionsrätt åt de sjukstuguläkare, varom i framställningen vore fråga, tillstyrkte bifall till framställningen.

Statskontoret anförde i utlåtande den 7 maj 1931, att goda skäl finge anses föreligga för att åt sjukstuguläkare under de villkor, som föreslagits, bereda delaktighet i statens pensionsanstalt för vinnande av rätt till såväl tjänstepension som familjepension i enlighet med vad som gällde beträffande lasarettsläkare.

Svenska landstingsförbundets styrelse och *svenska stadsförbundets styrelse* tillstyrkte i särskilda yttranden den 29 september, respektive den 4 december 1931 bifall till framställningen.

Genom remiss den 5 juli 1935 anbefalldes härefter medicinalstyrelsen att efter verkställande av utredning rörande de löneförmåner, som tillkomme i ärendet avsedda sjukstuguläkare i denna deras egenskap, avgiva förnyat utlåtande i ämnet.

Med utlåtande den 30 september 1935 överlämnade *medicinalstyrelsen* ifrågavarande utredning samt anförde, att styrelsen icke hade något att tillägga utöver vad som framhållits i styrelsens omförmälda yttrande den 30 april 1931.

Av medicinalstyrelsens utredning inhämtas, att löneförmånerna för de av Konungen utnämnda sjukstuguläkarna för närvarande utgöra: för läkaren i Bäckefors — i egenskap jämväl av läkare vid epidemisjukhuset därstädes, för

vilken tjänstgöring utgår 2,800 kronor för år — 4,040 kronor för år jämte tre ålderstillägg å respektive 420, 480 och 480 kronor, samt fri bostad med bränsle och lyse, för läkaren i Lindesberg 2,000 kronor för år jämte två ålderstillägg å respektive 500 kronor samt dyrtidstillägg i enlighet med Örebro läns landstings bestämmelser för landstingets befattningshavare samt för läkaren i Domnarvet 5,000 kronor för år, varav dock 1,600 kronor utgöra ersättning för tjänstgöring vid sanatoriet.

Genom beslut den 22 november 1935 fann *Kungl. Maj:t* Älvsborgs läns landstings förvaltningsutskotts förenämnda framställning icke föranleda någon *Kungl. Maj:ts* åtgärd.

Utskottet.

Enligt vad utskottet inhämtat har frågan om en revision av reglementet för statens pensionsanstalt länge varit aktuell och det torde kunna förutses, att denna fråga inom en nära framtid kommer att upptagas till behandling. Utskottet förutsätter, att när en sådan revision kommer till stånd, ifrågasvarande sjukstuguläkares pensionsförhållanden i samband därmed bliva föremål för förnyad prövning. Vid sådant förhållande finner sig utskottet icke kunna tillstyrka motionärernas yrkande om att ändring av reglementet nu skulle vidtagas i syfte att vissa sjukstuguläkare skulle vinna anslutning till statens pensionsanstalt. Vad härefter angår den i motionen gjorda framställningen om anslutning till anstalten av sjukstuguläkaren Nettelblad, kan utskottet — då det icke torde böra ifrågakomma att för ett enstaka fall vidtaga en reglementsändring — icke heller förorda bifall till motionen i denna del.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att förevarande motion II: 332 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 mars 1936.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren: herrar *Lindgren**, *Ernfors*, *Johansson* i Friggeråker, *Ström* i Lidköping, *Ehrnberg*, *Berling* och *Nilsson* i Mölndal;
från andra kammaren: herrar *Leffler*, *Lovén*, *Laurén*, *Paulsen*, *K. A. Westman*, *Carleson*, *Gustavson* i Västerås och *Elmroth**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.